

РЕШЕНИЕ

№ 557

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влатова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14007** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция” Инспекция по
труда-Софийска област срещу Решение от 15.10.2012 година,постановено по н.а.х.
д.№13162/2011 година по описа на СРС,17 състав, отменящо Наказателно
постановление №23-2301487/06.12.2010 година,издадено от Директор на
Дирекция”ИТ- Софийска област с което последният на основание чл.416,ал.2 от КТ на
[фирма] в качеството на работодател по смисъла на параграф 1,т.1 от ДР на КТ
наложил имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.62,ал.1 от
КТ.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на оспореното
решение.Твърди се,че при издаването на АУАН и наказателното постановление са
спазени всички изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Искане се отмяна на решението и
постановяване на ново ,с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание,касаторът-Дирекция”Инспекция по труда- Софийска

област,редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Н., редовно упълномощена,която поддържа жалбата на заявените основания и моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът по касация- [фирма] [населено място],редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Т. ,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения в тази насока развива и в представената по делото писмена защита. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор Ютеров ,изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Районният съд неправилно е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, необосновано е приел,че касаторът в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на КТ не е осъществил състава на нарушението- именно че не е допуснал до работа работника Н. В. П., престирали работната си сила без трудов договор в писмена форма.Абсолютно неправилно СРС е приел ,че административно-наказващият орган не е събрал доказателства за това дали лицето Н. П. е работило по трудов договор и се е позовал само и единствено на представената след проверката декларация, изходяща от лицето и в посока , че същата изпълнява задълженията си по граждански договор. На първо място, тази декларация е създадена само и единствено с цел защитната теза на нарушителя.На второ място, в представената декларация пред контролните органи именно това лице Н. П. е посочила ,че има работно време, работно място и договорено месечно възнаграждение ,което не зависи от това колко ще бъде изработено.На следващо място,съгласно чл.1,ал.2 от КТ отношенията по предоставяне на работната сила следва да се уреждат само като трудови, със сключване на предвидения в чл.62,ал.1 от КТ писмен договор и към момента на извършване на проверката-27.10.2010 година, лицето Н. П. е работило със средства на работодателя, с определено място на работа, с установено месечно възнаграждение и работно време от от 10 до 19 часа дневно, както и с установени почивни дни- два през седмицата, при което безспорно е налице трудово правоотношение и престиране на работна сила от страна на работника именно по трудово правоотношение, а не по граждански договор, каквито са доводите на ответника по касация. Представеният граждански договор от страна на касатора с дата 25.10.2010 година, в който е посочено, че лицето Н. П. е определена да извърши проверка на козметичната апаратура в салона на ответника по касация, не може да доведе до действително наличие на граждански договор, респективно на това да обуслови неизвършване на нарушението от страна на касатора.От събраните доказателства е установено безспорно, че Н. П. е престирала труд по трудово правоотношение. След като работодателят е наел на работа лице ,което е престирало труд по трудово правоотношение, той е бил длъжен да сключи с него трудов договор

в писмена форма, а като не е сторил това е безспорно ,че съшият е извършил нарушение на чл.62,ал.1 от КТ. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно наказващият орган е наложил санкция в предвидения от закона минимум от 1500 лева. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.Като е достигнал до други правни изводи ,СРС е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на разноски в двете съдебни производства е напълно неоснователно ,защото съгласно ТР№2/2009 на ВАС, в административно- наказателните производства не се присъждат разноски. Следва да се отбележи ,че издаденото Тълкувателно решение е задължително за всички- не само за съда, но и за страните.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 15.10.2012 година,постановено по н.а.х. д.№13162/2011 година по описа на СРС,17 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №23-2301487/06.12.2010 година,издадено от Директор на Дирекция”ИТ- Софийска област, с което последният на основание чл.416,ал.2 от КТ на [фирма] в качеството на работодател по смисъла на параграф 1,т.1 от ДР на КТ наложил имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.62,ал.1 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.